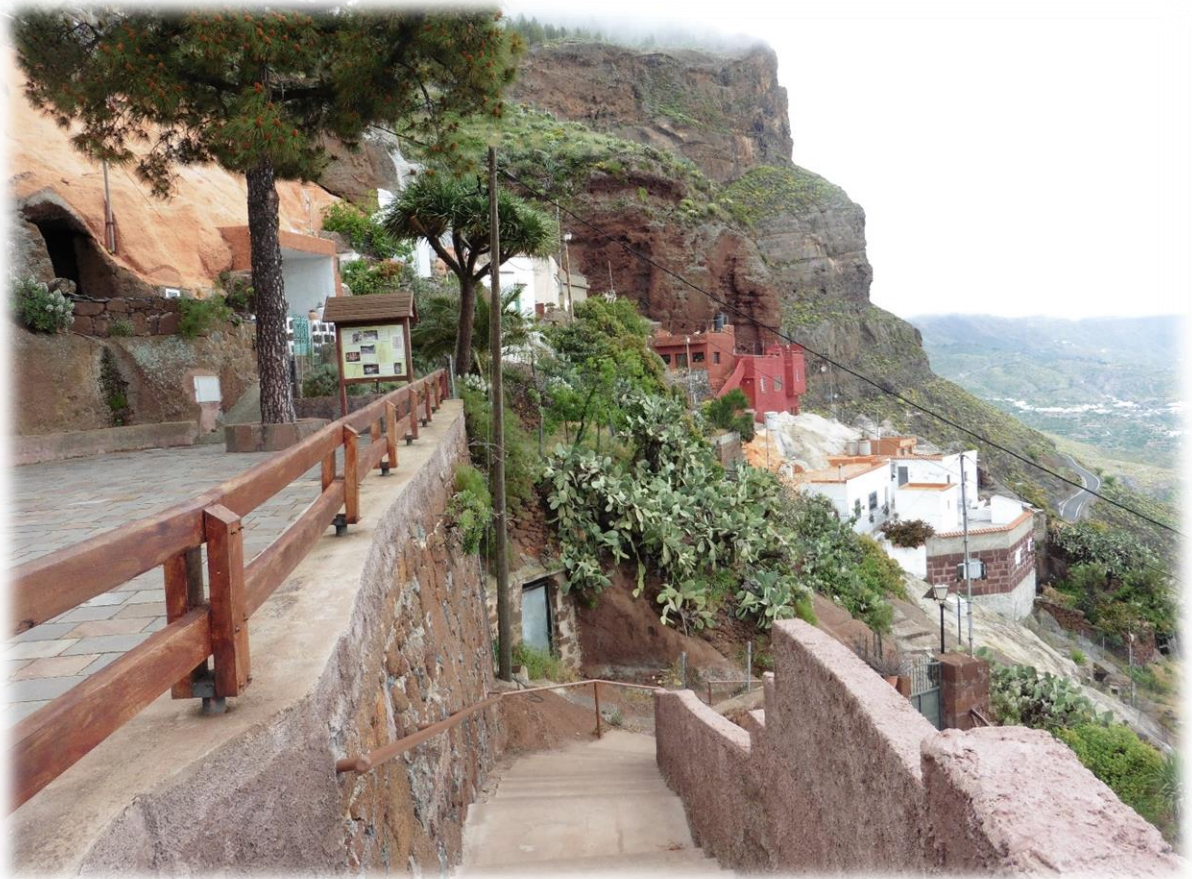

In Artenara gaan we een kijkje nemen in de grotkerk La Ermita de la Cueva waar een beeld van de Virgen de la Cueva staat, die vanaf 15 augustus wordt geëerd met een groot feest.

Het dorpje Artenara ligt op 1270 m en is het hoogst gelegen dorp van het eiland en is tevens een van de oudste dorpen van Gran Canaria. Liggend tegen de berghelling is dit eigenaardige dorp zonder twijfel het meest spectaculaire van het eiland, met veel huizen die in de stevige rotsgrotten zijn gebouwd, die nog dateren uit de prehistorie. Sommige huizen, die een geverfde voorgevel hebben, lijken bijna op gewone huizen, en de meesten zijn uitgerust met alle moderne voorzieningen.

We passeren ook de Cuevas de los Candiles. Ook deze grotten werden uitgehakt door de oorspronkelijke bewoners, de Guanchen. In deze grot zijn veel inscripties terug gevonden.

In Cruz de Tejada staan er permanent kraampjes met prullaria om de toeristen te bedienen. Michel mag even naast een echte ezel gaan staan.

Zondag 22 april 2018

- Soort : Heen- en terugwandeling
- Plaats : Artenara en Arinaga
- Afstand : 15 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 4 uur

In Artenara doen we maar een klein stukje van de voorziene wandeling. Het regent er en het waait er hard. We besluiten dan maar terug te keren naar de kust en daar een wandeling te maken in het dorp waar we verblijven.

We verblijven in het dorpje Arinaga. Het is al voor de derde keer dat ik daar dezelfde woning huur.

Artenara is een klein kustplaatsje met slechts enkele kleine zandstranden. Het is er niet toeristisch. Doordat er aan de waterlijn vooral lava heerst heeft men hier en daar houten platforms aangelegd waarop men kan liggen of zitten.

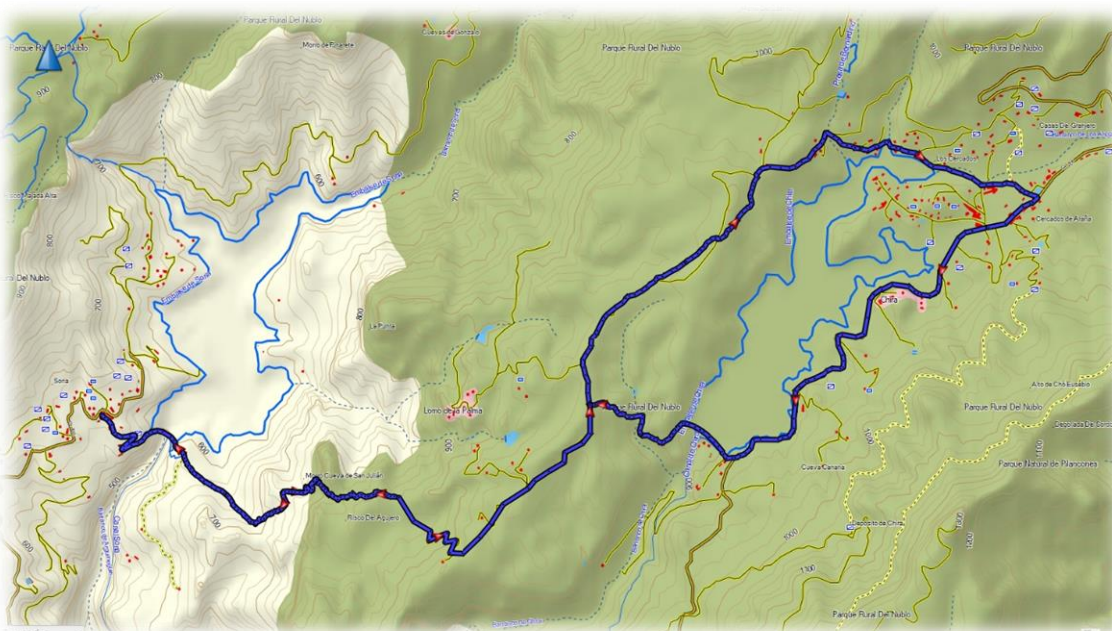

De kustlijn in het dorp heeft veel prachtige bronzen beelden staan in en aan de zee. Ook metersgrote kleurrijke vissen sieren het straatbeeld.

Maandag 23 april 2018

- Soort : Luswandeling
- Plaats : Soria
- Afstand : 13 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 6 uur

Het kwakkelweer blijft aanhouden. We doen een wandeling in het zuiden van het eiland omdat het daar toch iets beter weer is.

Het stuwmeer van Soria is prachtig gelegen in de bergen. Als je denkt dat er op Gran Canaria geen water is, dan kijk je hier je ogen uit. Embalse de Soria is het grootste stuwmeer van Gran Canaria. Het meer kan zo'n 10 miljoen kubieke meter water bevatten. Dit wordt natuurlijk erg beïnvloed door de hoeveelheid regen die er in een bepaald jaar gevallen is. Als het meer maximaal gevuld is dan kan het een diepte van ongeveer 120 m meter bereiken, maar meestal blijft het waterpeil onder de 90m.

De hoge stuwdam is indrukwekkend om te zien. Vanaf de stuwdam heb je een mooi uitzicht. De oevers van het meer hebben een grillig verloop, en de berghellingen zijn slechts spaarzaam begroeid met bomen. Onze wandeling gaat tevens naar het stuwmeer van Chira.

Het meer van Soria is maar één van de 63 meren die je op Gran Canaria kan vinden. Ondanks het meer van Soria het grootste is van het eiland staat dit meer in de zomer soms geheel droog.

De vijgencactus is een veel voorkomende wilde plant op de Canarische Eilanden. De rode vruchten zijn vijgachtig, vandaar de naam. Sommige variëteiten hebben zeer smakelijke vruchten waar onder andere confituur van gemaakt wordt. Andere soorten worden enkel gebruikt als veevoeder.

Een goede manier om een cactusvijg te eten zonder zich te prikken aan de scherpe doorns is de volgende: men prikt de vrucht met een vork op en zet deze op een bord. Vervolgens snijdt men met een scherp mes beide uiteinden af en snijdt haaks hierop de schil door. Vervolgens rolt men met de vork (of met de hand, maar raak de buitenkant van de schil niet aan) het vruchtvlees uit de vrucht.

Af en toe krijgen we toch een streepje zon te zien.

We komen op een hoogvlakte dat wat weg heeft van de Schotse hooglanden.

Het stuwmeer van Chira bevindt zich op een hoogte van 875 m. Sinds zijn bouw in 1964 is dit meer al enkele keren overgelopen in het meer van Soria.

Het meer staat in verbinding met de Barranco de Chira, een zijrivier van de Barranco de Arguineguin. Presa de Chira is voor Gran Canaria een unieke dam, mede door zijn constante waterbevoorrading en de oppervlakte van het reservoir.

De karakteristieke woningen op Gran Canaria bestaan meestal uit grote stenen waarbij de gaten worden opgevuld met mortel. Meestal verft men dan de mortel wit maar deze eigenaar heeft voor een blauwe kleur gekozen.

Tussen beide meren heeft men allerlei constructies aangebracht om water te kunnen overhevelen van het ene naar het andere meer.

De huizen in de valleien hebben niet altijd goede ontvangst voor het televisiebeeld. Men plaatst dan maar zijn antenne op een hoger gelegen bergkam.

